Acesta nu este document finalizat
Cod ECLI ECLI:RO:TBSTM:2018:028.000849

Cod operator: 11276

R O M Â N I A
TRIBUNALUL SATU MARE
SECŢIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

Dosar nr. 1885/83/2018

SENTINŢA CIVILĂ nr. 849/CA
Şedinţa publică din data de 21 decembrie 2018
Completul constituit din:
PREŞEDINTE
Grefier

Pe rol se află judecarea cauzei în materia contencios administrativ şi fiscal formulată de **reclamanta FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG**, CIF 26787560, RNONG 3163/B/2009, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului, nr. 39, jud. Satu Mare, *solicitând citarea la domiciliul procesual ales, adresa de poştă electronică* office@freies-europa.ro, în contradictoriu cu **pârâtul PARCHETUL DE PE LÂNGĂ CURTEA DE APEL CRAIOVA**, cu sediul în Craiova, str. Înfrăţirii, nr. 5, jud. Dolj, având ca obiect ***refuz comunicare informaţii de interes public***.

Mersul dezbaterilor este consemnat în încheierea de şedinţă din data de 13 decembrie 2018, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunţarea pentru azi, 21.12.2018.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei civile de faţă, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Satu Mare la data de 06.11.2018 sub nr. 1885/83/2018, reclamanta FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului nr. 39, jud. Satu Mare, CIF 26787560, adresă de poştă electronică office@freies-europa.ro, a solicitat instanţei, în contradictoriu cu pârâtul PARCHETUL DE PE LÂNGĂ CURTEA DE APEL CRAIOVA, cu sediul în Craiova, str. Înfrăţirii nr. 5, jud. Dolj, CUI 16739531, să dispună obligarea acestuia din urmă la comunicarea informaţiilor de interes public solicitate.

În motivarea cererii promovate, s-a apreciat că răspunsul furnizat este nelegal şi netemeinic, toate datele care vizează sau afectează administrarea justiţiei fiind informaţii de interes public, la care accesul trebuie să fie garantat. Totodată, legiuitorul a prevăzut, explicit, că *toate actele extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autorităţile publice care privesc sau afectează desfăşurarea procedurilor judiciare* sunt informaţii de interes public la care accesul este garantat, aspect ce nu poate fi eludat prin emiterea unor acte administrative infralegale sau protocoale clasificate.

În drept, s-au invocat prevederile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 şi ale art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004.

În probaţiune, s-au anexat înscrisuri (f. 2 - 3).

Pârâtul a formulat, la 23.11.2018, întâmpinare (f. 10), prin care a solicitat respingerea acţiunii ca neîntemeiată.

În susţinerea poziţiei procesuale adoptate, s-a subliniat că, prin răspunsul său, unitatea de parchet a comunicat că protocoalele încheiate la nivelul sistemului judiciar reprezintă metodologii de lucru de uz intern şi exced domeniului informaţiilor de interes public.

Totodată, s-a relevat că cererea nu vizează informaţii referitoare la resursele financiare publice ale autorităţii, caz în care puteau fi comunicate, ci unele de interes personal ce nu pot fi furnizate fără acordul prealabil scris al persoanei care are acces la informaţiile respective.

În drept, s-au invocat prevederile art. 205 din C. proc. civ.

În temeiul art. 255 alin. (1) raportat la art. 258 alin. (1) din C. proc. civ., instanţa a încuviinţat proba cu înscrisuri.

Analizând cererea astfel formulată, tribunalul reţine următoarele:

Aşa cum rezultă din cuprinsul solicitării adresate Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova (f. 2), reclamanta a pretins a i se comunica, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor încheiate de către acesta din urmă cu Uniunea Naţională a Barourilor din România (aparat central şi/sau teritorial), Corpul Experţilor Contabili şi Contabililor Autorizaţi din România (aparat central şi/sau teritorial), Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti (aparat central şi/sau teritorial), Uniunea Naţională a Notarilor Publici din România (aparat central şi/sau teritorial), Agenţia Naţională de Cadastru şi Publicitate Imobiliară (aparat central şi/sau teritorial), Oficiul Naţional al Registrului Comerţului (aparat central şi/sau teritorial), Arhivele Naţionale ale României (aparat central şi/sau teritorial), Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Naţional al Magistraturii, Şcoala naţională de grefieri, Administraţia Naţională a Penitenciarelor (aparat central şi/sau teritorial), Direcţia Generală de Informaţii a Apărării din cadrul Ministerului Apărării Naţionale (aparat central şi/sau teritorial), Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici (aparat central şi/sau teritorial), Colegiul Medicilor din România (aparat central şi/sau teritorial), Serviciul Român de Informaţii (aparat central şi/sau teritorial - unităţi centrale, orice alt dezmembrământ al serviciului), Inspectoratul General al Jandarmeriei Române (aparat central şi/sau teritorial), Direcţia Generală Anticorupţie, Poliţia de Frontieră Română, Inspectoratul de Poliţie al Judeţului Dolj, Direcţia generală de informaţii şi protecţie internă, Direcţia generală de paşapoarte, Direcţia pentru evidenţa persoanelor şi administrarea bazelor de date, Ministerul Afacerilor Interne (sau orice alte structuri subordonate neprecizate anterior, chiar şi desfiinţate la data cererii privind informaţiile de interes public), Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Dolj şi Parchetul de pe lângă Tribunalul Dolj.

Pe de altă parte, trebuie subliniat că, potrivit răspunsului nr. 37/IP/2018 (f. 3), reclamantei i se comunica împrejurarea că protocoalele încheiate la nivelul sistemului judiciar reprezintă metodologii de lucru cu uz intern şi exced domeniului informaţiilor de interes public.

Potrivit art. 1 din Legea nr. 544/2001, *Accesul liber şi neîngrădit al persoanei la orice informaţii de interes public, definite astfel prin prezenta lege, constituie unul dintre principiile fundamentale ale relaţiilor dintre persoane şi autorităţile publice, în conformitate cu Constituţia României şi cu documentele internaţionale ratificate de Parlamentul României*, iar conform art. 2 lit. a) şi b) din acelaşi act normativ, *prin autoritate sau instituţie publică se înţelege orice autoritate ori instituţie publică ce utilizează sau administrează resurse financiare publice, orice regie autonomă, societate reglementată de Legea societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, aflată sub autoritatea sau, după caz, în coordonarea ori în subordinea unei autorităţi publice centrale sau locale şi la care statul român sau, după caz, o unitate administrativ-teritorială este acţionar unic ori majoritar, precum şi orice operator sau operator regional, astfel cum aceştia sunt definiţi în Legea serviciilor comunitare de utilităţi publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. De asemenea, se supun prevederilor prezentei legi partidele politice, federaţiile sportive şi organizaţiile neguvernamentale de utilitate publică, care beneficiază de finanţare din bani publici*, iar *prin informaţie de interes public se înţelege orice informaţie care priveşte activităţile sau rezultă din activităţile unei autorităţi publice sau instituţii*

publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informaţiei. În acelaşi context, este de notat că, în temeiul art. 6 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, *Orice persoană are dreptul să solicite şi să obţină de la autorităţile şi instituţiile publice, în condiţiile prezentei legi, informaţiile de interes public*, iar în baza alin. (2), *Autorităţile şi instituţiile publice sunt obligate să asigure persoanelor, la cererea acestora, informaţiile de interes public solicitate în scris sau verbal*, cu menţiunea că, aşa cum dispune art. 7 alin. (1) din acelaşi act normativ, *Autorităţile şi instituţiile publice au obligaţia să răspundă în scris la solicitarea informaţiilor de interes public în termen de 10 zile sau, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcţie de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare şi de urgenţa solicitării. În cazul în care durata necesară pentru identificarea şi difuzarea informaţiei solicitate depăşeşte 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în maximum 30 de zile, cu condiţia înştiinţării acestuia în scris despre acest fapt în termen de 10 zile*.

Sintetizând, din întreaga reglementare redată se poate deduce că dreptul de acces al cetăţenilor la informaţiile de interes public este garantat, sens în care s-au instituit anumite obligaţii precise în sarcina autorităţilor sau instituţiilor publice, ţinute a oferi răspuns la solicitările ce le sunt adresate, în termene bine şi precis stabilite.

Pe de altă parte, raportat la particularităţile litigiului, se constată că sunt relevante prevederile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, ce statuează că *În cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secţia de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorităţii ori al instituţiei publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7*, precum şi ale art. 9 alin. (2) din acelaşi act normativ, conform cărora *Dacă în urma informaţiilor primite petentul solicită informaţii noi privind documentele aflate în posesia autorităţii sau a instituţiei publice, această solicitare va fi tratată ca o nouă petiţie, răspunsul fiind trimis în termenele prevăzute la art. 7 şi 8*. Aşadar, în măsura în care, posterior solicitării adresate autorităţii sau instituţiei publice, persoana interesată se consideră vătămată în drepturile sale, aceasta poate introduce plângere la instanţa competentă, care *poate obliga autoritatea sau instituţia publică să furnizeze informaţiile de interes public solicitate şi să plătească daune morale şi/sau patrimoniale*, potrivit art. 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001.

Totodată, nu poate fi omis faptul că, în baza art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, *Se exceptează de la accesul liber al cetăţenilor, prevăzut la art. 1 şi, respectiv, la art. 11^1, următoarele informaţii: a) informaţiile din domeniul apărării naţionale, siguranţei şi ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informaţiilor clasificate, potrivit legii; b) informaţiile privind deliberările autorităţilor, precum şi cele care privesc interesele economice şi politice ale României, dacă fac parte din categoria informaţiilor clasificate, potrivit legii; c) informaţiile privind activităţile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum şi principiului concurenţei loiale, potrivit legii; d) informaţiile cu privire la datele personale, potrivit legii; e) informaţiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, dacă se periclitează rezultatul anchetei, se dezvăluie surse confidenţiale ori se pun în pericol viaţa, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfăşurare; f) informaţiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părţile implicate în proces; g) informaţiile a căror publicare prejudiciază măsurile de protecţie a tinerilor*, iar în temeiul alin. (2) din cadrul aceluiaşi articol, *Răspunderea pentru aplicarea măsurilor de protejare a informaţiilor aparţinând categoriilor prevăzute la alin. (1) revine persoanelor şi autorităţilor publice care deţin astfel de informaţii, precum şi instituţiilor publice abilitate prin lege să asigure securitatea informaţiilor*, de unde rezultă că există anumite date care, în considerarea naturii şi specificului lor, respectiv a obiectului vizat, sunt exceptate, prin dispoziţia legii, de la liberul acces al cetăţenilor.

Referitor la prezenta cauză, se observă că, faţă de prevederile art. 2 lit. a) şi b) din Legea nr. 544/2001, pârâtul se încadrează în categoria autorităţilor şi instituţiilor publice care se supun reglementării actului normativ menţionat, însă, fără îndoială, este necesar a se elucida măsura în care datele la care a făcut trimitere titularul acţiunii, în raport de care s-a manifestat refuzul de a fi puse la dispoziţie (f. 3), pot fi calificate, totuşi, ca informaţii de interes public, ce trebuiau comunicate solicitantului.

Sub acest aspect, este de reliefat că, potrivit răspunsului transmis reclamantei, protocoalele încheiate la nivelul sistemului judiciar reprezintă metodologii de lucru cu uz intern şi exced domeniului informaţiilor de interes public (f. 3), or din cuprinsul său nu reiese, în mod explicit, care anume dintre ipotezele la care se referă art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 ar fi fost avute în vedere, de către autoritatea pârâtă. Totodată, din întâmpinarea depusă se observă, pe de o parte, că s-a indicat că nu s-ar viza informaţii legate de resursele financiare publice ale autorităţii, caz în care puteau fi comunicate, ci informaţii de interes personal ce nu pot fi furnizate fără acordul prealabil în scris al persoanei având acces la acestea şi, pe de altă parte, că ar fi în discuţie date privind metodologii interne de lucru care nu se regăsesc în lista expres şi limitativă a informaţiilor ce se publică sau în categoria documentelor produse / gestionate de Ministerul Public, ţinând de specificul activităţii desfăşurate (referitoare la procedurile procesual penale sau la gestionarea resurselor financiare ale unităţii de parchet), ci la informaţii de interes personal, astfel că furnizarea lor ar aduce atingere dreptului la protecţia datelor personale, atât prin prisma limitelor accesului, cât şi a autorităţilor semnatare, în lipsa acordului acestora datele neputând fi comunicate (f. 10).

Cu toate acestea, este limpede că, raportat la argumentele de care s-a prevalat pârâtul, refuzul de a se transmite datele pretinse este, în parte, nejustificat, după cum se va demonstra în continuare.

Astfel, în primul rând, ţinând seama de reglementarea art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, se constată că nu poate fi primită soluţia autorităţii, în sensul că informaţiile nu se comunică întrucât ar constitui metodologii de lucru cu uz intern, după cum s-a răspuns reclamantei (f. 3), în circumstanţele în care, în mod evident, conţinutul protocoalelor la care se face trimitere nu poate circumscrie informaţii privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, ce ar fi impus, de fapt, pretinderea unor date concrete, efective, în legătură cu o anumită procedură penală instrumentată de către unitatea de parchet şi, mai mult decât atât, nu este îndeplinită nici cerinţa expres prevăzută de textul art. 12 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 544/2001 pentru a opera exceptarea, de vreme ce nu există indicii în sensul de a se periclita rezultatul anchetei, a se dezvălui surse confidenţiale ori a se pune în pericol viaţa, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfăşurare, or condiţiile stabilite de legiuitor trebuie să fie întrunite cumulativ pentru ca refuzul întemeiat pe dispoziţiile art. 12 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 544/2001 să fie justificat. Pe de altă parte, în cauză nu sunt incidente nici prevederile art. 12 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 544/2001, care instituie o excepţie referitor la informaţiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părţile implicate în proces, câtă vreme, în mod similar celor expuse mai sus, ipoteza relevată implică o procedură concretă condusă de către unitatea de parchet, în raport de care s-ar fi pretins anumite date, însă numai în măsura în care divulgarea lor impietează asupra dreptului la un proces echitabil sau interesului legitim al părţilor, element exclus în cauză, de vreme ce reclamanta nu a solicitat informaţii care să vizeze vreo procedură instrumentată, efectiv, de către pârât.

În al doilea rând, relativ la faptul că informaţiile nu ar putea fi divulgate întrucât constituie date de interes personal, ce nu pot fi furnizate fără acordul prealabil în scris al persoanei având acces la acestea, respectiv că furnizarea lor ar aduce atingere dreptului la protecţia datelor personale, atât prin prisma limitelor accesului, cât şi a autorităţilor semnatare, în lipsa acordului lor datele neputând fi comunicate, se constată că, într-adevăr, în temeiul art. 12 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 544/2001, sunt exceptate de la liberul acces

informaţiile cu privire la datele personale, însă, fără dubiu, argumentul invocat de pârât nu poate fi primit.

Pe de o parte, trebuie subliniat că, aşa cum s-a răspuns reclamantei, de către autoritatea publică, protocoalele încheiate la nivelul sistemului judiciar ar reprezenta metodologii de lucru cu uz intern (f. 3), or, în măsura în care însuşi pârâtul a atribuit o asemenea calificare documentelor în discuţie, ţinând seama de specificul activităţii Ministerului Public şi de rolul său constituţional, art. 131 alin. (1) din legea fundamentală stabilind că *În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societăţii şi apără ordinea de drept, precum şi drepturile şi libertăţile cetăţenilor*, alin. (3) statuând că *Parchetele funcţionează pe lângă instanţele de judecată, conduc şi supraveghează activitatea de cercetare penală a poliţiei judiciare, în condiţiile legii,* este limpede că nu poate fi primită ideea că respectivele înscrisuri nu ar putea forma obiect al liberului acces întrucât ar conţine informaţii cu privire la date personale. Pe de altă parte, trebuie subliniat că, prin Decizia nr. 37/2015, Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a statuat că *În cazul cererilor de liber acces la informaţii de interes public întemeiate pe dispoziţiile Legii nr. 544/2001, atunci când informaţiile de interes public şi informaţiile cu privire la datele cu caracter personal sunt prezente în cuprinsul aceluiaşi document, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informaţiilor, accesul la informaţiile de interes public se realizează prin anonimizarea informaţiilor cu privire la datele cu caracter personal; refuzul de acces la informaţiile de interes public, în condiţiile în care informaţiile cu privire la datele personale sunt anonimizate, este nejustificat*, aşadar inclusiv în măsura în care documentele în discuţie ar conţine unele date personale, cum sunt numele şi prenumele, aceasta nu ar putea împiedica, în sine, furnizarea informaţiilor solicitate, ci, în condiţiile în care sunt cuprinse în acelaşi înscris, urmează a fi anonimizate în prealabil. Ca atare, în limitele evocate, refuzul nu poate fi întemeiat pe lipsa acordului în scris al persoanei având acces la asemenea informaţii sau al autorităţilor semnatare, câtă vreme caracterul lor bilateral nu poate împiedica furnizarea informaţiilor de interes public, existând chiar obligaţia de comunicare din oficiu a unor date, chiar dacă ar proveni, spre exemplu, din anumite contracte, după cum reiese din prevederile art. 5 alin. (5) din Legea nr. 544/2001.

În al treilea rând, se observă că, indeniabil, refuzul manifestat nu poate fi întemeiat pe împrejurarea că datele pretinse nu ar viza resursele financiare publice ale autorităţii, câtă vreme, în baza art. 5 alin. (1) lit. e) şi h) din Legea nr. 544/2001, în ce priveşte sursele financiare, bugetul şi bilanţul contabil, respectiv lista cuprinzând categoriile de documente produse şi/sau gestionate, potrivit legii, există obligaţia comunicării din oficiu, sens în care s-a instituit inclusiv îndatorirea publicării şi actualizării unui buletin informativ care să cuprindă asemenea date, or excepţiile de la liberul acces sunt şi rămân numai cele reglementate expres de lege. Mai mult decât atât, nu se pot confunda informaţiile în privinţa cărora există sarcina comunicării din oficiu, conform art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, cu cele care se transmit la cererea celui interesat, potrivit art. 6 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, or datele pretinse de către reclamantă se includ în cea din urmă categorie menţionată. De asemenea, faptul că informaţiile la care se face referire prin acţiune nu se încadrează printre cele reglementate de art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 nu poate conduce la concluzia că ar fi excluse de la liberul acces, ci ipotezele de excepţie sunt cele prevăzute de art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, precum şi cele instituite prin norme speciale.

Relativ la posibilitatea de a se obţine, în integralitate, datele pretinse în cauză, se reţine, însă, că este necesar a se lua în considerare atât dispoziţiile art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001, în baza cărora *informaţiile din domeniul apărării naţionale, siguranţei şi ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informaţiilor clasificate, potrivit legii*, sunt exceptate de la liberul acces, cât şi cele cuprinse în art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004, în temeiul cărora *Informaţiile care privesc statutul judecătorilor şi procurorilor, organizarea judiciară, organizarea şi funcţionarea Consiliului Superior al Magistraturii, cooperarea instituţională între instanţe şi parchete, pe de o parte, şi orice altă autoritate publică, pe de altă parte,*

precum şi actele administrative extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autorităţile publice care privesc sau afectează desfăşurarea procedurilor judiciare, prin derogare de la prevederile art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, cu modificările şi completările ulterioare, constituie informaţii de interes public, la care accesul liber este garantat, norma fiind introdusă prin art. I pct. 9 din Legea nr. 242/2018, publicată în Monitorul Oficial nr. 868 din 15 octombrie 2018.

Aşadar, din textul art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004 rezultă, deosebit de clar, că atât datele care vizează cooperarea instituţională între instanţe şi parchete, pe de o parte şi orice altă autoritate publică, pe de altă parte, cât şi actele administrative extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autorităţile publice, care privesc sau afectează desfăşurarea procedurilor judiciare, constituie informaţii de interes public şi, totodată, că prevederile în discuţie reprezintă norme speciale, care derogă de la reglementarea art. 12 din Legea nr. 544/2001, ce instituie ipotezele de excepţie de la liberul acces. Ca atare, posterior intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, orice protocoale perfectate de instanţe sau parchete cu alte autorităţi publice, în materie de cooperare instituţională, precum şi toate actele extrajudiciare, care privesc sau afectează desfăşurarea procedurilor judiciare, dobândesc caracter de informaţii de interes public, fără a fi aplicabile, în materie, excepţiile prevăzute de art. 12 din Legea nr. 544/2001, însă, fără îndoială, în ce priveşte documentele anterioare, existente la data la care a intrat în vigoare Legea nr. 242/2018, textul art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004 nu poate fi interpretat decât prin luarea în considerare a dispoziţiilor ce stabilesc regimul juridic specific al unor informaţii, care au dobândit, în prealabil, o anumită natură juridică.

Sub acest aspect, este de notat că, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 182/2002, *Accesul la informaţiile clasificate este permis numai în cazurile, în condiţiile şi prin respectarea procedurilor prevăzute de lege*, iar conform art. 7 alin. (4) din acelaşi act normativ, *Accesul la informaţii clasificate ce constituie secret de stat, respectiv secret de serviciu, potrivit art. 15 lit. d) şi e), este garantat, sub condiţia validării alegerii sau numirii şi a depunerii jurământului, pentru următoarele categorii de persoane: a) Preşedintele României; b) prim-ministru; c) miniştri; d) deputaţi; e) senatori; f) judecători; g) procurori; h) magistraţi-asistenţi ai Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, care, în concordanţă cu atribuţiile specifice, sunt îndreptăţiţi să aibă acces la informaţiile clasificate fără îndeplinirea procedurilor prevăzute la alin. (1) - (3), respectiv la art. 28, în baza unor proceduri interne ale instituţiilor din care aceştia fac parte, avizate de Oficiul Registrului Naţional al Informaţiilor Secrete de Stat, după ce au luat cunoştinţă de responsabilităţile ce le revin privind protecţia informaţiilor clasificate şi au semnat angajamentul scris de păstrare a secretului prevăzut la art. 36 alin. (3)*, de unde se poate observa că accesul la informaţiile clasificate este restricţionat, fiind permis numai în cazurile, condiţiile şi cu respectarea strictă a procedurilor prevăzute de lege, fiind, totuşi, garantat în favoarea unor categorii precise de persoane, în considerarea atribuţiilor specifice ce le revin, în exercitarea funcţiei sau demnităţii deţinute.

Pe de altă parte, nu poate fi ignorată împrejurarea că, în baza art. 28 alin. (1) din Legea nr. 182/2002, *Accesul la informaţii secrete de stat este permis numai în baza unei autorizaţii scrise, eliberate de conducătorul persoanei juridice care deţine astfel de informaţii, după notificarea prealabilă la Oficiul Registrului Naţional al Informaţiilor Secrete de Stat*, iar în temeiul art. 31 alin. (3) din acelaşi act normativ, *Dispoziţiile art. 28 se aplică în mod corespunzător în domeniul informaţiilor secrete de serviciu*, aşadar datele care au dobândit regimul juridic al informaţiilor secrete de stat, respectiv de serviciu, sunt susceptibile de a fi comunicate numai în măsura existenţei unei autorizaţii eliberate în acest sens.

Totodată, este real că, aşa cum dispune art. 24 alin. (5) din Legea nr. 182/2002, *Se interzice clasificarea ca secrete de stat a informaţiilor, datelor sau documentelor în scopul ascunderii încălcărilor legii, erorilor administrative, limitării accesului la informaţiile de interes public, restrângerii ilegale a exerciţiului unor drepturi ale vreunei persoane sau lezării altor interese legitime*, însă faptul că anumite date ar fi fost clasificate în mod eronat nu poate constitui un fundament suficient pentru ca accesul la acestea să fie realizat în baza

art. 6 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, în măsura în care s-a păstrat regimul juridic al informaţiilor în discuţie, anume dacă acestea reprezintă, în continuare, secrete de stat ori de serviciu. Astfel, art. 24 alin. (10) din Legea nr. 182/2002 prevede că *Declasificarea ori trecerea la un nivel inferior de clasificare este realizată de persoanele sau autorităţile publice competente să aprobe clasificarea şi nivelul de secretizare a informaţiilor respective*, astfel că doar posterior declasificării, realizată în cadrul şi limitele trasate de lege, poate avea loc accesul în condiţiile Legii nr. 544/2001, cu atât mai mult cu cât, în baza art. 20 din Legea nr. 182/2002, *Orice persoană fizică sau juridică română poate face contestaţie la autorităţile care au clasificat informaţia respectivă, împotriva clasificării informaţiilor, duratei pentru care acestea au fost clasificate, precum şi împotriva modului în care s-a atribuit un nivel sau altul de secretizare. Contestaţia va fi soluţionată în condiţiile legii contenciosului administrativ*, aşa încât calea de urmat, în ipoteza în care se apreciază că anumite date au fost clasificate eronat, nu poate fi reprezentată decât de formularea unei contestaţii, iar nu de solicitarea accesului la acestea, conform Legii nr. 544/2001.

În consecinţă, ţinând seama de ansamblul argumentelor expuse mai sus, în temeiul art. 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001, pârâtul va fi obligat să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor existente, încheiate cu entităţile menţionate, cu excepţia celor care reprezintă informaţii clasificate ca secrete de stat sau de serviciu - în raport de care sunt incidente prevederile art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 şi ale Legii nr. 182/2002 -, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter, pentru a se asigura transparenţa completă în ce priveşte datele ce vor fi furnizate.

În acelaşi context, se constată că, în realitate, concluzia la care s-a ajuns nu este infirmată de considerentele Deciziei Curţii Constituţionale nr. 45/2018, de vreme ce s-a statuat că … *art. 4 din Legea nr. 182/2002 privind protecţia informaţiilor clasificate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 12 aprilie 2002, prevede principalele obiective ale protecţiei informaţiilor clasificate, şi anume (a) protejarea acestora împotriva acţiunilor de spionaj, compromitere sau acces neautorizat, alterării sau modificării conţinutului acestora, precum şi împotriva sabotajelor ori distrugerilor neautorizate; şi (b) realizarea securităţii sistemelor informatice şi de transmitere a informaţiilor clasificate. De aceea, accesul la informaţiile clasificate este permis numai în cazurile, în condiţiile şi prin respectarea procedurilor prevăzute de lege [art. 2 alin. (2)]. Curtea reţine că toate acestea sunt aplicabile şi în cadrul procedurilor judiciare, astfel încât nu se poate da un nou contur juridic acestor categorii de informaţii în ipoteza în care ele sunt folosite, în orice mod, în cauzele aflate pe rolul instanţelor judecătoreşti. Astfel, nici în această situaţie, ele nu îşi pot pierde regimul de protecţie consacrat prin lege, tocmai pentru că păstrarea confidenţialităţii lor este vitală colectivităţii, indiferent de subiectul de drept autorizat care a luat cunoştinţă despre aceste informaţii. În aceste condiţii, devoalarea lor produce prejudicii iremediabile interesului public, afectând buna funcţionare a statului de drept* (pct. 129), Curtea reţinând, de asemenea, *... că, dacă prin acest text s-ar fi dorit, astfel cum se susţine în punctul de vedere al preşedintelui Camerei Deputaţilor, să se prevadă, în mod explicit, că "toate informaţiile ce privesc statutul judecătorilor şi procurorilor, administrarea judiciară şi cooperarea instituţională cu instanţele şi parchetele sunt informaţii de interes public" şi că "acest lucru nu poate fi eludat prin emiterea unor acte normative infralegale sau protocoale de colaborare clasificate, care să excludă de la accesul cetăţenilor informaţii ce privesc accesul lor liber la justiţie şi dreptul la un proces echitabil", atunci dispoziţia normativă trebuie eliminată, întrucât textul analizat cuprinde deja această ipoteză normativă ["Informaţiile care privesc (...) cooperarea instituţională între instanţe şi parchete, pe de o parte, şi orice altă autoritate publică, pe de altă parte (...) constituie informaţii de interes public"]. Astfel, actele administrative extrajudiciare încheiate de către sau între autorităţile publice care privesc desfăşurarea procedurilor judiciare [protocoale de colaborare/cooperare] nu pot fi asimilate cu procedura judiciară în sine, drept care au şi o expresie normativă distinctă. Ele îşi menţin natura lor juridică de act administrativ, în*

conformitate cu art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, fără a se identifica în vreun fel cu procedura judiciară civilă sau penală, aceasta desfăşurându-se potrivit şi în limitele codurilor de procedură civilă/penală (pct. 133). Aşadar, rezultă, indeniabil, că protecţia specială conferită anumitor date prin lege nu ar putea fi pierdută cu prilejul unei eventuale utilizări într-o cauză aflată pe rolul instanţelor judecătoreşti, iar în situaţia în care sunt vizate acte administrative extrajudiciare, acestea îşi păstrează natura specifică dobândită, însă, desigur, este deschisă atât calea prevăzută de art. 20 din Legea nr. 182/2002, cât şi posibilitatea desecretizării.

În fine, se remarcă, fără dubiu, că rezolvarea dată este confirmată prin chiar modalitatea în care legiuitorul a procedat posterior intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, prin care s-a introdus art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004, în sensul că s-a adoptat Legea pentru declasificarea unor documente, aflată, în prezent, în etapa controlului de constituţionalitate *a priori*. Astfel, aceasta prevede, la art. 1 alin. (1), că *Prin derogare de la prevederile art. 24 din Legea nr. 182/2002 privind protecţia informaţiilor clasificate, cu modificările şi completările ulterioare, se declasifică Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Ţării nr. 17/2005 privind combaterea corupţiei, fraudei şi spălării banilor, precum şi toate documentele care conţin informaţii clasificate având ca temei sau sunt încheiate în conformitate ori în baza Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Ţării nr. 17/2005 privind combaterea corupţiei, fraudei şi spălării banilor,* astfel că, în baza alin. (2), *La data intrării în vigoare a prezentei legi, documentele prevăzute la alin. (1) sunt declasificate de drept, fără a mai fi necesară o altă procedură*, alin. (3) stabilind, de asemenea, că *De la intrarea în vigoare a prezentei legi se desecretizează toate planurile de cooperare realizate de Direcţia Naţională Anticorupţie şi Serviciul Român de Informaţii în baza art. 15 din Protocolul de cooperare dintre Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie şi Serviciul Român de Informaţii pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin în domeniul securităţii naţionale nr. 003064 din 4 februarie 2009*, iar alin. (4) că *De la data intrării în vigoare a prezentei legi se desecretizează toate protocoalele şi/sau acordurile de colaborare şi cooperare încheiate între instituţiile statului român, Serviciul Român de Informaţii, Direcţia Naţională Anticorupţie, Direcţia de Investigare a Infracţiunilor de Criminalitate Organizată şi Terorism, Consiliul Superior al Magistraturii şi Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie*.

Mai mult decât atât, în temeiul art. 3 alin. (2), *Informaţiile cuprinse în documentele de la art. 1 dobândesc, de la data intrării în vigoare a prezentei legi, caracter de informaţii de interes public*, iar în baza art. 4, *Persoanele care se consideră vătămate într-un drept ori într-un interes legitim de efectele produse de documentele prevăzute la art. 1 au posibilitatea, în termen de 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să se adreseze instanţelor competente pentru constatarea încălcării drepturilor şi libertăţilor fundamentale şi repararea prejudiciului suferit*, or este indeniabil faptul că, în măsura în care accesul la datele clasificate ca secrete de stat ori de serviciu, cuprinse în acte administrative extrajudiciare încheiate la nivel unităţilor de parchet, existente la data intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, s-ar fi putut realiza exclusiv în temeiul art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004 raportat la art. 6 alin. (1) şi 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001, fără a se lua în seamă regimul juridic concret al acestor informaţii, nu s-ar fi impus adoptarea unei legi, care nu se află, încă, în vigoare, menită a declasifica anumite documente perfectate de unele autorităţi din sistemul judiciar. Ca atare, în condiţiile în care legiuitorul a găsit necesar a interveni pentru desecretizare, calificând, el însuşi, datele cuprinse în documentele ce se intenţionează a fi declasificate ca informaţii de interes public, însă numai la data intrării în vigoare a actului normativ adoptat, apare limpede împrejurarea că accesul la acestea nu poate fi obţinut, în prezent, în sistemul Legii nr. 544/2001, ci doar la momentul în care actul normativ adoptat va deveni pe deplin incident sau la epoca la care se va uza, cu succes, de prevederile art. 20 din Legea nr. 182/2002, în raport de actele conţinând date calificate ca secrete de stat sau de serviciu.

Potrivit art. 9 alin. (2) din C. proc. civ., *Obiectul şi limitele procesului sunt stabilite prin cererile şi apărările părţilor*, sens în care, luând în considerare împrejurarea că procesul civil este guvernat de principiul disponibilităţii, după cum rezultă din textul legal mai sus redat, se observă că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE

Admite în parte plângerea formulată de către reclamanta FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului nr. 39, jud. Satu Mare, CIF 26787560, adresă de poştă electronică office@freies-europa.ro, în contradictoriu cu pârâtul PARCHETUL DE PE LÂNGĂ CURTEA DE APEL CRAIOVA, cu sediul în Craiova, str. Înfrăţirii nr. 5, jud. Dolj, CUI 16739531.

Obligă pârâtul să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor existente, încheiate de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova cu Uniunea Naţională a Barourilor din România (aparat central şi/sau teritorial), Corpul Experţilor Contabili şi Contabililor Autorizaţi din România (aparat central şi/sau teritorial), Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti (aparat central şi/sau teritorial), Uniunea Naţională a Notarilor Publici din România (aparat central şi/sau teritorial), Agenţia Naţională de Cadastru şi Publicitate Imobiliară (aparat central şi/sau teritorial), Oficiul Naţional al Registrului Comerţului (aparat central şi/sau teritorial), Arhivele Naţionale ale României (aparat central şi/sau teritorial), Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Naţional al Magistraturii, Şcoala naţională de grefieri, Administraţia Naţională a Penitenciarelor (aparat central şi/sau teritorial), Direcţia Generală de Informaţii a Apărării din cadrul Ministerului Apărării Naţionale (aparat central şi/sau teritorial), Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici (aparat central şi/sau teritorial), Colegiul Medicilor din România (aparat central şi/sau teritorial), Serviciul Român de Informaţii (aparat central şi/sau teritorial - unităţi centrale, orice alt dezmembrământ al serviciului), Inspectoratul General al Jandarmeriei Române (aparat central şi/sau teritorial), Direcţia Generală Anticorupţie, Poliţia de Frontieră Română, Inspectoratul de Poliţie al Judeţului Dolj, Direcţia generală de informaţii şi protecţie internă, Direcţia generală de paşapoarte, Direcţia pentru evidenţa persoanelor şi administrarea bazelor de date, Ministerul Afacerilor Interne (sau orice alte structuri subordonate neprecizate anterior, chiar şi desfiinţate la data cererii privind informaţiile de interes public), Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Dolj şi Parchetul de pe lângă Tribunalul Dolj, cu excepţia celor care reprezintă informaţii clasificate ca secrete de stat sau de serviciu, conform Legii nr. 182/2002, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea în acest sens urmând a fi depusă la Tribunalul Satu Mare.

Pusă la dispoziţia părţilor prin mijlocirea grefei instanţei, azi, 21.12.2018.

Judecător, Grefier,

Red. / Tehn.
11.01.2019

- se comunică câte un ex. cu:
  - reclamanta FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG
  - pârâtul PARCHETUL DE PE LÂNGĂ CURTEA DE APEL CRAIOVA

Cod ECLI ECLI:RO:CAORA:2019:008.000449
R O M Â N I A
Curtea de Apel Oradea
- Secţia a II-a Civilă, de Contencios Administrativ şi Fiscal -
Nr. operator de date cu caracter personal: 3159
Dosar nr. 1885/83/CA/2018 - R

D E C I Z I A NR. 449/CA/2019 - R

Şedinţa publică din 22 mai 2019
Completul de judecată constituit din:

Preşedinte:
Judecător:
Judecător:
Grefier:

Pe rol fiind soluţionarea recursului în contencios administrativ declarat de recurentul-pârât ***Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova,*** cu sediul în Craiova, str. Înfrăţirii nr. 5, jud. Dolj în contradictoriu cu intimata-reclamantă ***Fundaţia Freies Europa Weltanschauung,*** cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului nr. 39, jud. Satu Mare, adresa de e-mail - office@freies-europa.ro, împotriva Sentinţei nr. 849/CA din 21.12.2018 pronunţată de Tribunalul Satu Mare, având ca obiect*: comunicare informaţii de interes public (Legea nr. 544/2001).*

La apelul nominal făcut în cauză se constată lipsa părţilor.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanţei că recursul este scutit de plata taxei judiciare de timbru, recurentul a depus la dosar un înscris prin care a învederat instanţei că, urmare a faptului că au fost comunicate intimatei protocoalele solicitate, cererea de chemare în judecată a rămas fără obiect, precum şi faptul că s-a solicitat judecarea cauzei şi în lipsă, în eventualitatea lipsei părţilor la dezbateri, după care:

Instanţa consideră cauza lămurită şi rămâne în pronunţare asupra recursului.

CURTEA DE APEL
DELIBERÂND:

Constată că prin Sentinţa nr. 849/CA din 21.12.2018 Tribunalul Satu Mare a admis în parte plângerea formulată de reclamanta Fundaţia Freies Europa Weltanschauung în contradictoriu cu pârâtul Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova, a obligat pârâtul să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor existente, încheiate de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova cu Uniunea Naţională a Barourilor din România (aparat central şi/sau teritorial), Corpul Experţilor Contabili şi Contabililor Autorizaţi din România (aparat central şi/sau teritorial), Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti (aparat central şi/sau teritorial), Uniunea Naţională a Notarilor Publici din România (aparat central şi/sau teritorial), Agenţia Naţională de Cadastru şi Publicitate Imobiliară (aparat central şi/sau teritorial), Oficiul Naţional al Registrului Comerţului (aparat central şi/sau teritorial), Arhivele Naţionale ale României (aparat central şi/sau teritorial), Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Naţional al Magistraturii, Şcoala naţională de grefieri, Administraţia Naţională a Penitenciarelor

(aparat central şi/sau teritorial), Direcţia Generală de Informaţii a Apărării din cadrul Ministerului Apărării Naţionale (aparat central şi/sau teritorial), Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici (aparat central şi/sau teritorial), Colegiul Medicilor din România (aparat central şi/sau teritorial), Serviciul Român de Informaţii (aparat central şi/sau teritorial - unităţi centrale, orice alt dezmembrământ al serviciului, Inspectoratul General al Jandarmeriei Române (aparat central şi/sau teritorial), Direcţia Generală Anticorupţie, Poliţia de Frontieră Română, Inspectoratul de Poliţie al Judeţului Dolj, Direcţia generală de informaţii şi protecţie internă, Direcţia generală de paşapoarte, Direcţia pentru evidenţa persoanelor şi administrarea bazelor de date, Ministerul Afacerilor Interne (sau orice alte structuri subordonate neprecizate anterior, chiar şi desfiinţate la data cererii privind informaţiile de interes public), Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Dolj şi Parchetul de pe lângă Tribunalul Dolj, cu excepţia celor care reprezintă informaţii clasificate ca secrete de stat sau de serviciu, conform Legii nr. 182/2002, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter.

Pentru a pronunţa această sentinţă, instanţa de fond a reţinut că, aşa cum rezultă din cuprinsul solicitării adresate Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova (f. 2), reclamanta a pretins a i se comunica, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor încheiate de către acesta din urmă cu Uniunea Naţională a Barourilor din România (aparat central şi/sau teritorial), Corpul Experţilor Contabili şi Contabililor Autorizaţi din România (aparat central şi/sau teritorial), Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti (aparat central şi/sau teritorial), Uniunea Naţională a Notarilor Publici din România (aparat central şi/sau teritorial), Agenţia Naţională de Cadastru şi Publicitate Imobiliară (aparat central şi/sau teritorial), Oficiul Naţional al Registrului Comerţului (aparat central şi/sau teritorial), Arhivele Naţionale ale României (aparat central şi/sau teritorial), Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Naţional al Magistraturii, Şcoala naţională de grefieri, Administraţia Naţională a Penitenciarelor (aparat central şi/sau teritorial), Direcţia Generală de Informaţii a Apărării din cadrul Ministerului Apărării Naţionale (aparat central şi/sau teritorial), Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici (aparat central şi/sau teritorial), Colegiul Medicilor din România (aparat central şi/sau teritorial), Serviciul Român de Informaţii (aparat central şi/sau teritorial - unităţi centrale, orice alt dezmembrământ al serviciului), Inspectoratul General al Jandarmeriei Române (aparat central şi/sau teritorial), Direcţia Generală Anticorupţie, Poliţia de Frontieră Română, Inspectoratul de Poliţie al Judeţului Dolj, Direcţia generală de informaţii şi protecţie internă, Direcţia generală de paşapoarte, Direcţia pentru evidenţa persoanelor şi administrarea bazelor de date, Ministerul Afacerilor Interne (sau orice alte structuri subordonate neprecizate anterior, chiar şi desfiinţate la data cererii privind informaţiile de interes public), Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Dolj şi Parchetul de pe lângă Tribunalul Dolj.

Potrivit răspunsului nr. 37/IP/2018 (f. 3), reclamantei i se comunica împrejurarea că protocoalele încheiate la nivelul sistemului judiciar reprezintă metodologii de lucru cu uz intern şi exced domeniului informaţiilor de interes public.

Potrivit art. 1 din Legea nr. 544/2001, accesul liber şi neîngrădit al persoanei la orice informaţii de interes public, definite astfel prin prezenta lege, constituie unul dintre principiile fundamentale ale relaţiilor dintre persoane şi autorităţile publice, în conformitate cu Constituţia României şi cu documentele internaţionale ratificate de Parlamentul României, iar conform art. 2 lit. a) şi b) din acelaşi act normativ, prin autoritate sau instituţie publică se înţelege orice autoritate ori instituţie publică ce utilizează sau administrează resurse financiare publice, orice regie autonomă, societate reglementată de Legea societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, aflată sub autoritatea sau, după caz, în coordonarea ori în subordinea unei autorităţi publice

centrale sau locale şi la care statul român sau, după caz, o unitate administrativ-teritorială este acţionar unic ori majoritar, precum şi orice operator sau operator regional, astfel cum aceştia sunt definiţi în Legea serviciilor comunitare de utilităţi publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. De asemenea, se supun prevederilor prezentei legi partidele politice, federaţiile sportive şi organizaţiile neguvernamentale de utilitate publică, care beneficiază de finanţare din bani publici, iar prin informaţie de interes public se înţelege orice informaţie care priveşte activităţile sau rezultă din activităţile unei autorităţi publice sau instituţii publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informaţiei.

În temeiul art. 6 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, orice persoană are dreptul să solicite şi să obţină de la autorităţile şi instituţiile publice, în condiţiile prezentei legi, informaţiile de interes public, iar în baza alin. (2), autorităţile şi instituţiile publice sunt obligate să asigure persoanelor, la cererea acestora, informaţiile de interes public solicitate în scris sau verbal, cu menţiunea că, aşa cum dispune art. 7 alin. (1) din acelaşi act normativ, autorităţile şi instituţiile publice au obligaţia să răspundă în scris la solicitarea informaţiilor de interes public în termen de 10 zile sau, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcţie de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare şi de urgenţa solicitării. În cazul în care durata necesară pentru identificarea şi difuzarea informaţiei solicitate depăşeşte 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în maximum 30 de zile, cu condiţia înştiinţării acestuia în scris despre acest fapt în termen de 10 zile.

Sintetizând, din întreaga reglementare redată se poate deduce că dreptul de acces al cetăţenilor la informaţiile de interes public este garantat, sens în care s-au instituit anumite obligaţii precise în sarcina autorităţilor sau instituţiilor publice, ţinute a oferi răspuns la solicitările ce le sunt adresate, în termene bine şi precis stabilite.

Pe de altă parte, raportat la particularităţile litigiului, s-a constatat că sunt relevante prevederile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, ce statuează că „În cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secţia de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorităţii ori al instituţiei publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7", precum şi ale art. 9 alin. (2) din acelaşi act normativ, conform cărora „Dacă în urma informaţiilor primite petentul solicită informaţii noi privind documentele aflate în posesia autorităţii sau a instituţiei publice, această solicitare va fi tratată ca o nouă petiţie, răspunsul fiind trimis în termenele prevăzute la art. 7 şi 8". Aşadar, în măsura în care, posterior solicitării adresate autorităţii sau instituţiei publice, persoana interesată se consideră vătămată în drepturile sale, aceasta poate introduce plângere la instanţa competentă, care poate obliga autoritatea sau instituţia publică să furnizeze informaţiile de interes public solicitate şi să plătească daune morale şi/sau patrimoniale, potrivit art. 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001.

Totodată, în baza art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, se exceptează de la accesul liber al cetăţenilor, prevăzut la art. 1 şi, respectiv, la art. 11^1, următoarele informaţii: a) informaţiile din domeniul apărării naţionale, siguranţei şi ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informaţiilor clasificate, potrivit legii; b) informaţiile privind deliberările autorităţilor, precum şi cele care privesc interesele economice şi politice ale României, dacă fac parte din categoria informaţiilor clasificate, potrivit legii; c) informaţiile privind activităţile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum şi principiului concurenţei loiale, potrivit legii; d) informaţiile cu privire la datele personale, potrivit legii; e) informaţiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, dacă se pericliteză rezultatul anchetei, se dezvăluie surse confidenţiale ori se pun în pericol viaţa, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de

desfăşurare; f) informaţiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părţile implicate în proces; g) informaţiile a căror publicare prejudiciază măsurile de protecţie a tinerilor, iar în temeiul alin. (2) din cadrul aceluiaşi articol, Răspunderea pentru aplicarea măsurilor de protejare a informaţiilor aparţinând categoriilor prevăzute la alin. (1) revine persoanelor şi autorităţilor publice care deţin astfel de informaţii, precum şi instituţiilor publice abilitate prin lege să asigure securitatea informaţiilor, de unde rezultă că există anumite date care, în considerarea naturii şi specificului lor, respectiv a obiectului vizat, sunt exceptate, prin dispoziţia legii, de la liberul acces al cetăţenilor.

Referitor la prezenta cauză, se observă că, faţă de prevederile art. 2 lit. a) şi b) din Legea nr. 544/2001, pârâtul se încadrează în categoria autorităţilor şi instituţiilor publice care se supun reglementării actului normativ menţionat, însă, fără îndoială, este necesar a se elucida măsura în care datele la care a făcut trimitere titularul acţiunii, în raport de care s-a manifestat refuzul de a fi puse la dispoziţie (f. 3), pot fi calificate, totuşi, ca informaţii de interes public, ce trebuiau comunicate solicitantului.

Sub acest aspect, este de reliefat că, potrivit răspunsului transmis reclamantei, protocoalele încheiate la nivelul sistemului judiciar reprezintă metodologii de lucru cu uz intern şi exced domeniului informaţiilor de interes public (f. 3), or din cuprinsul său nu reiese, în mod explicit, care anume dintre ipotezele la care se referă art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 ar fi fost avute în vedere, de către autoritatea pârâtă. Totodată, din întâmpinarea depusă se observă, pe de o parte, că s-a indicat că nu s-ar viza informaţii legate de resursele financiare publice ale autorităţii, caz în care puteau fi comunicate, ci informaţii de interes personal ce nu pot fi furnizate fără acordul prealabil în scris al persoanei având acces la acestea şi, pe de altă parte, că ar fi în discuţie date privind metodologii interne de lucru care nu se regăsesc în lista expres şi limitativă a informaţiilor ce se publică sau în categoria documentelor produse / gestionate de Ministerul Public, ţinând de specificul activităţii desfăşurate (referitoare la procedurile procesual penale sau la gestionarea resurselor financiare ale unităţii de parchet), ci la informaţii de interes personal, astfel că furnizarea lor ar aduce atingere dreptului la protecţia datelor personale, atât prin prisma limitelor accesului, cât şi a autorităţilor semnatare, în lipsa acordului acestora datele neputând fi comunicate (f. 10).

Cu toate acestea, raportat la argumentele de care s-a prevalat pârâtul, refuzul de a se transmite datele pretinse este, în parte, nejustificat.

Astfel, în primul rând, ţinând seama de reglementarea art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, s-a constatat că nu poate fi primită soluţia autorităţii, în sensul că informaţiile nu se comunică întrucât ar constitui metodologii de lucru cu uz intern, după cum s-a răspuns reclamantei (f.), în circumstanţele în care, în mod evident, conţinutul protocoalelor la care se face trimitere nu poate circumscrie informaţii privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, ce ar fi impus, de fapt, pretinderea unor date concrete, efective, în legătură cu o anumită procedură penală instrumentată de către unitatea de parchet şi, mai mult decât atât, nu este îndeplinită nici cerinţa expres prevăzută de textul art. 12 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 544/2001 pentru a opera exceptarea, de vreme ce nu există indicii în sensul de a se periclita rezultatul anchetei, a se dezvălui surse confidenţiale ori a se pune în pericol viaţa, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfăşurare, or condiţiile stabilite de legiuitor trebuie să fie întrunite cumulativ pentru ca refuzul întemeiat pe dispoziţiile art. 12 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 544/2001 să fie justificat. Pe de altă parte, s-a reţinut că în cauză nu sunt incidente nici prevederile art. 12 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 544/2001, care instituie o excepţie referitor la informaţiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părţile implicate în proces, câtă vreme, în mod similar celor expuse mai sus, ipoteza relevată implică o procedură concretă condusă de către unitatea de parchet, în raport de care s-ar fi pretins anumite date, însă

numai în măsura în care divulgarea lor impietează asupra dreptului la un proces echitabil sau interesului legitim al părţilor, element exclus în cauză, de vreme ce reclamanta nu a solicitat informaţii care să vizeze vreo procedură instrumentată, efectiv, de către pârât.

În al doilea rând, relativ la faptul că informaţiile nu ar putea fi divulgate întrucât constituie date de interes personal, ce nu pot fi furnizate fără acordul prealabil în scris al persoanei având acces la acestea, respectiv că furnizarea lor ar aduce atingere dreptului la protecţia datelor personale, atât prin prisma limitelor accesului, cât şi a autorităţilor semnatare, în lipsa acordului lor datele neputând fi comunicate, se constată că, într-adevăr, în temeiul art. 12 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 544/2001, sunt exceptate de la liberul acces informaţiile cu privire la datele personale, însă, fără dubiu, argumentul invocat de pârât nu poate fi primit.

Pe de o parte, aşa cum s-a răspuns reclamantei, de către autoritatea publică, protocoalele încheiate la nivelul sistemului judiciar ar reprezenta metodologii de lucru cu uz intern (f. 3), or, în măsura în care însuşi pârâtul a atribuit o asemenea calificare documentelor în discuţie, ţinând seama de specificul activităţii Ministerului Public şi de rolul său constituţional, art. 131 alin. (1) din legea fundamentală stabilind că în activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societăţii şi apără ordinea de drept, precum şi drepturile şi libertăţile cetăţenilor, alin. (3) statuând că parchetele funcţionează pe lângă instanţele de judecată, conduc şi supraveghează activitatea de cercetare penală a poliţiei judiciare, în condiţiile legii, este limpede că nu poate fi primită ideea că respectivele înscrisuri nu ar putea forma obiect al liberului acces întrucât ar conţine informaţii cu privire la date personale. Pe de altă parte, trebuie subliniat că, prin Decizia nr. 37/2015, Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a statuat că în cazul cererilor de liber acces la informaţii de interes public întemeiate pe dispoziţiile Legii nr. 544/2001, atunci când informaţiile de interes public şi informaţiile cu privire la datele cu caracter personal sunt prezente în cuprinsul aceluiaşi document, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informaţiilor, accesul la informaţiile de interes public se realizează prin anonimizarea informaţiilor cu privire la datele cu caracter personal; refuzul de acces la informaţiile de interes public, în condiţiile în care informaţiile cu privire la datele personale sunt anonimizate, este nejustificat, aşadar inclusiv în măsura în care documentele în discuţie ar conţine unele date personale, cum sunt numele şi prenumele, aceasta nu ar putea împiedica, în sine, furnizarea informaţiilor solicitate, ci, în condiţiile în care sunt cuprinse în acelaşi înscris, urmează a fi anonimizate în prealabil. Ca atare, în limitele evocate, refuzul nu poate fi întemeiat pe lipsa acordului în scris al persoanei având acces la asemenea informaţii sau al autorităţilor semnatare, câtă vreme caracterul lor bilateral nu poate împiedica furnizarea informaţiilor de interes public, existând chiar obligaţia de comunicare din oficiu a unor date, chiar dacă ar proveni, spre exemplu, din anumite contracte, după cum reiese din prevederile art. 5 alin. (5) din Legea nr. 544/2001.

În al treilea rând, refuzul manifestat nu poate fi întemeiat pe împrejurarea că datele pretinse nu ar viza resursele financiare publice ale autorităţii, câtă vreme, în baza art. 5 alin. (1) lit. e) şi h) din Legea nr. 544/2001, în ce priveşte sursele financiare, bugetul şi bilanţul contabil, respectiv lista cuprinzând categoriile de documente produse şi/sau gestionate, potrivit legii, există obligaţia comunicării din oficiu, sens în care s-a instituit inclusiv îndatorirea publicării şi actualizării unui buletin informativ care să cuprindă asemenea date, or excepţiile de la liberul acces sunt şi rămân numai cele reglementate expres de lege. Mai mult decât atât, nu se pot confunda informaţiile în privinţa cărora există sarcina comunicării din oficiu, conform art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, cu cele care se transmit la cererea celui interesat, potrivit art. 6 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, or datele pretinse de către reclamantă se includ în cea din urmă categorie menţionată. De asemenea, faptul că informaţiile la care se face referire prin acţiune nu se încadrează printre cele reglementate de art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 nu poate

conduce la concluzia că ar fi excluse de la liberul acces, ci ipotezele de excepţie sunt cele prevăzute de art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, precum şi cele instituite prin norme speciale.

Relativ la posibilitatea de a se obţine, în integralitate, datele pretinse în cauză, se reţine, însă, că este necesar a se lua în considerare atât dispoziţiile art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001, în baza cărora informaţiile din domeniul apărării naţionale, siguranţei şi ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informaţiilor clasificate, potrivit legii, sunt exceptate de la liberul acces, cât şi cele cuprinse în art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004, în temeiul cărora informaţiile care privesc statutul judecătorilor şi procurorilor, organizarea judiciară, organizarea şi funcţionarea Consiliului Superior al Magistraturii, cooperarea instituţională între instanţe şi parchete, pe de o parte, şi orice altă autoritate publică, pe de altă parte, precum şi actele administrative extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autorităţile publice care privesc sau afectează desfăşurarea procedurilor judiciare, prin derogare de la prevederile art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, cu modificările şi completările ulterioare, constituie informaţii de interes public, la care accesul liber este garantat, norma fiind introdusă prin art. I pct. 9 din Legea nr. 242/2018, publicată în Monitorul Oficial nr. 868 din 15 octombrie 2018.

Aşadar, din textul art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004 rezultă, deosebit de clar, că atât datele care vizează cooperarea instituţională între instanţe şi parchete, pe de o parte şi orice altă autoritate publică, pe de altă parte, cât şi actele administrative extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autorităţile publice, care privesc sau afectează desfăşurarea procedurilor judiciare, constituie informaţii de interes public şi, totodată, că prevederile în discuţie reprezintă norme speciale, care derogă de la reglementarea art. 12 din Legea nr. 544/2001, ce instituie ipotezele de excepţie de la liberul acces.

În consecinţă, ţinând seama de ansamblul argumentelor expuse mai sus, în temeiul art. 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001, pârâtul a fost obligat să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor existente, încheiate cu entităţile menţionate, cu excepţia celor care reprezintă informaţii clasificate ca secrete de stat sau de serviciu - în raport de care sunt incidente prevederile art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 şi ale Legii nr. 182/2002, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter, pentru a se asigura transparenţa completă în ce priveşte datele ce vor fi furnizate.

În acelaşi context, s-a constatat că, în realitate, concluzia la care s-a ajuns nu este infirmată de considerentele Deciziei Curţii Constituţionale nr. 45/2018, de vreme ce s-a statuat că ... art. 4 din Legea nr. 182/2002 privind protecţia informaţiilor clasificate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 12 aprilie 2002, prevede principalele obiective ale protecţiei informaţiilor clasificate, şi anume (a) protejarea acestora împotriva acţiunilor de spionaj, compromitere sau acces neautorizat, alterării sau modificării conţinutului acestora, precum şi împotriva sabotajelor ori distrugerilor neautorizate; şi (b) realizarea securităţii sistemelor informatice şi de transmitere a informaţiilor clasificate. De aceea, accesul la informaţiile clasificate este permis numai în cazurile, în condiţiile şi prin respectarea procedurilor prevăzute de lege [art. 2 alin. (2)]. Curtea reţine că toate acestea sunt aplicabile şi în cadrul procedurilor judiciare, astfel încât nu se poate da un nou contur juridic acestor categorii de informaţii în ipoteza în care ele sunt folosite, în orice mod, în cauzele aflate pe rolul instanţelor judecătoreşti. Astfel, nici în această situaţie, ele nu îşi pot pierde regimul de protecţie consacrat prin lege, tocmai pentru că păstrarea confidenţialităţii lor este vitală colectivităţii, indiferent de subiectul de drept autorizat care a luat cunoştinţă despre aceste informaţii. În aceste condiţii, devoalarea lor produce prejudicii iremediabile interesului public, afectând buna funcţionare a statului de drept (pct. 129), Curtea reţinând, de asemenea, ... că, dacă prin acest text s-ar fi dorit, astfel cum se susţine în punctul de vedere al preşedintelui Camerei Deputaţilor, să se

prevadă, în mod explicit, că "toate informaţiile ce privesc statutul judecătorilor şi procurorilor, administrarea judiciară şi cooperarea instituţională cu instanţele şi parchetele sunt informaţii de interes public" şi că "acest lucru nu poate fi eludat prin emiterea unor acte normative infralegale sau protocoale de colaborare clasificate, care să excludă de la accesul cetăţenilor informaţii ce privesc accesul lor liber la justiţie şi dreptul la un proces echitabil", atunci dispoziţia normativă trebuie eliminată, întrucât textul analizat cuprinde deja această ipoteză normativă ["Informaţiile care privesc (...) cooperarea instituţională între instanţe şi parchete, pe de o parte, şi orice altă autoritate publică, pe de altă parte (...) constituie informaţii de interes public"]. Astfel, actele administrative extrajudiciare încheiate de către sau între autorităţile publice care privesc desfăşurarea procedurilor judiciare [protocoale de colaborare/cooperare] nu pot fi asimilate cu procedura judiciară în sine, drept care au şi o expresie normativă distinctă. Ele îşi menţin natura lor juridică de act administrativ, în conformitate cu art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, fără a se identifica în vreun fel cu procedura judiciară civilă sau penală, aceasta desfăşurându-se potrivit şi în limitele codurilor de procedură civilă/penală (pct. 133). Aşadar, rezultă că protecţia specială conferită anumitor date prin lege nu ar putea fi pierdută cu prilejul unei eventuale utilizări într-o cauză aflată pe rolul instanţelor judecătoreşti, iar în situaţia în care sunt vizate acte administrative extrajudiciare, acestea îşi păstrează natura specifică dobândită, însă, desigur, este deschisă atât calea prevăzută de art. 20 din Legea nr. 182/2002, cât şi posibilitatea desecretizării.

Rezolvarea dată este confirmată prin chiar modalitatea în care legiuitorul a procedat posterior intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, prin care s-a introdus art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004, în sensul că s-a adoptat Legea pentru declasificarea unor documente, aflată, în prezent, în etapa controlului de constituţionalitate a priori. Astfel, aceasta prevede, la art. 1 alin. (1), că prin derogare de la prevederile art. 24 din Legea nr. 182/2002 privind protecţia informaţiilor clasificate, cu modificările şi completările ulterioare, se declasifică Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Ţării nr. 17/2005 privind combaterea corupţiei, fraudei şi spălării banilor, precum şi toate documentele care conţin informaţii clasificate având ca temei sau sunt încheiate în conformitate ori în baza Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Ţării nr. 17/2005 privind combaterea corupţiei, fraudei şi spălării banilor, astfel că, în baza alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentei legi, documentele prevăzute la alin. (1) sunt declasificate de drept, fără a mai fi necesară o altă procedură, alin. (3) stabilind, de asemenea, că „De la intrarea în vigoare a prezentei legi se desecretizează toate planurile de cooperare realizate de Direcţia Naţională Anticorupţie şi Serviciul Român de Informaţii în baza art. 15 din Protocolul de cooperare dintre Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie şi Serviciul Român de Informaţii pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin în domeniul securităţii naţionale nr. 003064 din 4 februarie 2009", iar alin. (4) că „De la data intrării în vigoare a prezentei legi se desecretizează toate protocoalele şi/sau acordurile de colaborare şi cooperare încheiate între instituţiile statului român, Serviciul Român de Informaţii, Direcţia Naţională Anticorupţie, Direcţia de Investigare a Infracţiunilor de Criminalitate Organizată şi Terorism, Consiliul Superior al Magistraturii şi Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie".

Mai mult decât atât, în temeiul art. 3 alin. (2), Informaţiile cuprinse în documentele de la art. 1 dobândesc, de la data intrării în vigoare a prezentei legi, caracter de informaţii de interes public, iar în baza art. 4, „Persoanele care se consideră vătămate într-un drept ori într-un interes legitim de efectele produse de documentele prevăzute la art. 1 au posibilitatea, în termen de 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să se adreseze instanţelor competente pentru constatarea încălcării drepturilor şi libertăţilor fundamentale şi repararea prejudiciului suferit", or, în măsura în care accesul la datele clasificate ca secrete de stat ori de serviciu, cuprinse în acte administrative extrajudiciare încheiate la

nivel unităţilor de parchet, existente la data intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, s-ar fi putut realiza exclusiv în temeiul art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004 raportat la art. 6 alin. (1) şi 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001, fără a se lua în seamă regimul juridic concret al acestor informaţii, nu s-ar fi impus adoptarea unei legi, care nu se află, încă, în vigoare, menită a declasifica anumite documente perfectate de unele autorităţi din sistemul judiciar. Ca atare, în condiţiile în care legiuitorul a găsit necesar a interveni pentru desecretizare, calificând, el însuşi, datele cuprinse în documentele ce se intenţionează a fi declasificate ca informaţii de interes public, însă numai la data intrării în vigoare a actului normativ adoptat, apare limpede împrejurarea că accesul la acestea nu poate fi obţinut, în prezent, în sistemul Legii nr. 544/2001, ci doar la momentul în care actul normativ adoptat va deveni pe deplin incident sau la epoca la care se va uza, cu succes, de prevederile art. 20 din Legea nr. 182/2002, în raport de actele conţinând date calificate ca secrete de stat sau de serviciu.

Potrivit art. 9 alin. (2) din C. proc. civ., *Obiectul şi limitele procesului sunt stabilite prin cererile şi apărările părţilor*, sens în care, luând în considerare împrejurarea că procesul civil este guvernat de principiul disponibilităţii, după cum rezultă din textul legal mai sus redat, s-a observat că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

Împotriva sentinţei pronunţate de instanţa de fond, a declarat recurs recurentul-pârât Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova, solicitând admiterea recursului şi casarea hotărârii pentru motivele de nelegalitate prevăzute dc art. 488 alin. 1 pct. 8 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă.

În dezvoltarea motivelor de recurs, recurentul a arătat că soluţia instanţei de fond a fost pronunţată cu aplicarea greşită a normelor de drept material.

În mod greşit instanţa de fond a considerat că informaţiile solicitate fac obiectul Legii nr. 544/2001 întrucât protocoalele, prin natura lor juridica, încheiate la nivelul sistemului judiciar reprezintă metodologii de lucru de uz intern şi nu intră în categoria informaţiilor de interes public, aşa cum sunt acestea definite la art. 2 litera b din lege şi,deci, nu sunt cuprinse în lista informaţiilor de interes public prevăzute de art. 5, ce se publică din oficiu sau la cerere.

Din refuzul dat petentei, instanţa a dedus (alin. 2 pag. 3 din hot.) că intimatul a îngrădit dreptul de acces la informaţiile de interes public, fără a analiza natura juridică a informaţiilor solicitate.

Legea nr. 544/2001 are ca obiect asigurarea accesului persoanei la informaţiile de interes public, respectiv, stabileşte obligaţia autorităţilor sau instituţiilor publice de a asigura persoanelor accesul la informaţiile de interes public aşa cum sunt definite de această lege, din oficiu sau la cerere.

Art. 2 lit. b cuprinde o definiţie generală a „informaţiei de interes public" în sensul că prin informaţie de interes public se înţelege orice informaţie care priveşte activităţile sau rezultă din activităţile unei autorităţi publice sau instituţii publice, indiferent de suportul ori dc forma sau de modul de exprimare a informaţiei.

Noţiunea de „informaţie cu privire la datele personale" este definită dc art.2 lit. c din aceeaşi lege ca fiind orice informaţie privind o persoană fizică identificată sau identificabilă.

Activitatea Ministerul Public, potrivit specificului competenţei sale, este judiciară (art. 3 şi art. 4 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară) şi presupune reprezentarea intereselor generale ale societăţii şi apărarea ordinii de drept, precum şi drepturile şi libertăţile cetăţenilor.

Potrivit normelor invocate, informaţiile de interes public din activitatea parchetelor vor fi comunicate mass-media după obţinerea acordului scris sau verbal al conducătorului unităţii dc parchet (art. 5 alin. 2), iar Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova a îndeplinit obligaţiile ce îi incumbă prin raportare la prevederile Legii nr, 544/2001, toate informaţiile de interes public fiind publicate prin intermediul paginii sale de internet,

inslusiv cele privind procedurile judiciare, raport de activitate, mass - media, modele de cereri pentru justiţiabili, comunicate de presă, etc.

Cererea nu vizează informaţii referitoare la resursele financiare publice ale autorităţii în sensul art. 1 şi art. 5 din Legea nr. 544/2001, caz în care informaţiile erau publicate din oficiu pe site-ul http:// pcacraiova.mpublic.ro/inf_public.htm, la categoria „Informaţii de interes public", ci proceduri de uz intern ce nu pot fi furnizate fără acordul prealabil în scris al persoanei care are acces la acele informaţii potrivit art. 2.

Faptul că petenta a intitulat cererea „plângere" nu înseamnă că aceasta îmbracă forma unei acţiuni în sensul Legii nr. 544/2001 întrucât, pentru realizarea dreptului protejat de această lege (acces la informaţii), trebuia să urmeze procedura prealabilă specială obligatorie, prevăzută de art. 7 din legea contenciosului administrativ, respectiv, procedura reclamaţiei administrative prevăzută de art. 21 alin. 2 din lege, astfel că natura juridică şi maniera de valorificare a dreptului solicitat nu atrage incidenţa acestei legi, ci a OUG nr. 27/2002 privind reglementarea activităţii de soluţionare a petiţiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 233/2002. Nemulţumită de răspunsul primit la petiţie, petenta s-a adresat direct instanţei de judecat (actul normativ nu prevede posibilitatea contestării răspunsului la conducătorul ierarhic, precum în cazul Legii nr, 544/2001).

Prin natura lor, protocoalele încheiate între unităţi nu sunt secrete, nu sunt documente de interes public şi nu se comunică din oficiu sau la cererea persoanelor care nu justifică un interes legitim şi dacă informaţia nu priveşte direct persoana sa. Prin excepţie, ar îmbrăca acest caracter numai acele protocoale încheiate potrivit art. 7 alin. 4 din Legea nr. 182/2002 a căror semnatare, potrivit legii, sunt numai instituţiile de la nivel central nu şi celelalte structuri organizatorice.

Pe site-ul Ministerului Public (www.mpublic.ro), la rubrica "Informaţii de interes public"- subrubrica "Cooperare interinstituţională", aflată în construcţie, sunt publicate mai multe acorduri şi protocoale de colaborare semnate cu alte instituţii, în majoritatea lor dintre cele menţionate în solicitarea Fundaţiei Freies Europa Wcltanschauung. Acestea sunt următoarele:

1) Protocol de colaborare cu Ministerul Mediului (2018)

2) Protocol privind cooperarea între SRI şi Ministerul Public privind condiţiile de acces la Centrul Naţional de Interceptare a Comunicaţiilor (2016)

3) Protocol privind organizarea cooperării între SRI şi PICCJ pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin potrivit legii (2016)

4) Protocol cooperare cu MAI- DIPI (2015)

5) Protocol cooperare cu MAI (2014)

6) Protocol de cooperare cu SRI privind crearea cadrul tehnic necesar schimbului de informaţii prin intermediul Sistemului Informatic Integrat (2012)

7) Protocol cooperare cu MAPN privind acordarea de sprijin reciproc (2011)

8) Protocol cu SRI şi ÎCCJ privind securitatea naţională (2009)

9) Protocol de colaborare cu SRI privind securitatea naţională (2009)

10) Protocol de cooperare cu SRI în domeniul securităţii naţionale (2005)

11) Protocol de cooperare PICCJ-DGIPI (2005).

Astfel, contrar celor reţinute de instanţa de fond, răspunsul dat cererii petiţionarului respectă întocmai prevederile legale incidente în cauză: art. 2 lit. b, art. 5, art. 10 şi art. 12 din Legea 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, raportat la art. 9, art.10, art. 21 şi art. 22 din Hotărârea de Guvern nr. 123/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public; art. 25 din Ghidul privind relaţiile dintre sistemul judiciar din România şi mass - media (cu modificările şi completările aduse prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 573/6 mai 2014); Ordinul nr. 235 din 25 august 2014 privind relaţia dintre Ministerul Public şi mass-media , emis de procurorul general al României, ce are la bază Ghidul privind relaţia dintre sistemul judiciar din România şi mass-media,

aprobat prin Hotărârea nr. 482 din 1 iunie 2012 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii şi modificat prin Hotărârea nr. 573 din 6 mai 2014 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Este greşit a aprecia, aşa cum a procedat instanţa de fond, că refuzul privind realizarea dreptului la informare este nejustificat întrucât în speţă se solicită informaţii privind metodologii interne de lucru, ce nu se regăsesc în lista expres şi limitativă a informaţiilor ce se publică sau în categoria documentelor produse/gestionate de Parchetul de pe lângă Curtea de apel Craiova potrivit specificului activităţii sale.

Faţă de situaţia de fapt şi de drept expusă, precum şi de prevederile legale incidente în cauză, a solicitat admiterea recursului pentru motivul prevăzut de art. 433 alin. 1 pct. 3 Cod procedură civilă.

În drept, a invocat dispoziţiile art. 483 şi urm. din Noul Cod de procedură civilă.

Prin înscrisul depus la dosar prin Serviciul Registratură la data de 25 aprilie 2019, recurentul a solicitat admiterea recursului, cu consecinţa respingerii acţiunii ca lipsită de interes, faţă de împrejurarea că, prin adresa nr. 37/IP/2018 din 25 februarie 2019 au fost comunicate intimatei protocoalele solicitate.

Intimata, legal citată, nu şi-a precizat poziţia faţă de prezentul recurs.

Instanţa de recurs, analizând recursul declarat prin prisma motivelor invocate, a dispoziţiilor legale incidente şi a actelor şi lucrărilor dosarului, constată următoarele:

Criticile recurentului referitoare la greşita interpretare şi aplicare de către instanţa de fond a dispoziţiile legale referitoare la liberul acces la informaţii de interes public sunt neîntemeiate.

Potrivit art. 2 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţii de interes public, „*în sensul prezentei legi:*

a) prin autoritate sau instituţie publica se înţelege orice autoritate ori instituţie publica ce utilizează sau administrează resurse financiare publice, orice regie autonomă, companie naţională, precum şi orice societate comercială aflată sub autoritatea unei autorităţi publice centrale ori locale şi la care statul roman sau, după caz, o unitate administrativ-teritorială este acţionar unic ori majoritar;

b) prin informaţie de interes public se înţelege orice informaţie care priveşte activităţile sau rezulta din activităţile unei autorităţi publice sau instituţii publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informaţiei"

În speţă, recurentul a refuzat comunicarea informaţiilor de interes public solicitate de petentă, cu motivarea că protocoalele încheiate la nivelul sistemului judiciar reprezintă metodologii de lucru de uz intern şi exced domeniului informaţiilor de interes public.

Or, în mod corect, judecătorul fondului a reţinut că, fiind rezultate din activitatea unei instituţii publice, conţinutul protocolalelor reprezintă informaţii de interes public. De altfel, acest caracter a fost consacrat expres prin Legea nr. 242/2018 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor şi procurorilor, prin care art. 7 din Legea nr. 303/2004 a fost modificat, prevăzându-se expres că *informaţiile care privesc statutul judecătorilor şi procurorilor, organizarea judiciară, organizarea şi funcţionarea Consiliului Superior al Magistraturii, cooperarea instituţională între instanţe şi parchete, pe de o parte, şi orice altă autoritate publică, pe de altă parte, precum şi actele administrative extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autorităţile publice care privesc sau afectează desfăşurarea procedurilor judiciare, prin derogare de la prevederile art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, cu modificările şi completările ulterioare, constituie informaţii de interes public, la care accesul liber este garantat.*

Raportat la cele două texte legale, susţinerile recurentului în sensul că protocoalele a căror comunicare a fost solicitată de petentă nu ar reprezenta infomaţii de interes public sunt vădit nefondate.

De altfel, ulterior promovării recursului, recurentul a informat instanţa că a procedat la comunicarea către petentă a protocoalelor solicitate de aceasta, achiesând astfel la soluţia judecătorului fondului, şi a solicitat instanţei admiterea recursului şi respingerea acţiunii ca lipsită de interes, solicitare căreia instanţa de recurs nu i-a dat curs, întrucât executarea de către recurent a hotărârii primei instanţe nu lipseste de interes demersul judiciar al petentei, promovarea acestuia dovedindu-se necesară pentru ca petenta să intre în posesia informaţiilor de interes public solicitate recurentului.

Nu poate fi primită nici susţinerea recurentului în sensul că demersul judiciar al petentei nu s-ar circumscrie prevederilor art. 22 din Legea nr. 544/2001, deoarece, fiind în prezenta unui refuz explicit de comunicare a unor informaţii de interes public, în mod corect, petenta s-a adresat cu plângere instanţei de contencios administrativ.

Pentru aceste considerente, nefiind incident niciunul din motivele de casare expres şi limitativ prevăzute de art. 488 din Codul de procedură civilă adoptat prin Legea nr.134/2010, Curtea, în temeiul art. 496 din Codul de procedură civilă adoptat prin Legea nr.134/2010, va respinge ca nefondat recursul, luând act că nu au fost solicitate cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :

Respinge ca nefondat recursul declarat de recurentul-pârât Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova, cu sediul în Craiova, str. Înfrăţirii nr. 5, jud. Dolj în contradictoriu cu intimata-reclamantă Fundaţia Freies Europa Weltanschauung, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului nr. 39, jud. Satu Mare, adresa de e-mail - office@freies-europa.ro, împotriva Sentinţei nr. 849/CA din 21.12.2018 pronunţată de Tribunalul Satu Mare, pe care o menţine în totul.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

DEFINITIVĂ.

Pronunţată în şedinţă publică azi, 22 mai 2019.

PREŞEDINTE, *JUDECĂTOR,* *JUDECĂTOR,* *GREFIER,*

Red. dec. - - 27.05.2019
Jud. fond -
Dact. - 4 ex.- 27.05.2019
2 comunicări:
- recurent-pârât Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova - Craiova, str. Înfrăţirii nr. 5, jud. Dolj
- intimata-reclamantă Fundaţia Freies Europa Weltanschauung - la adresa de e-mail - office@freies-europa.ro